

Afgifter, som man skal omgaa med nogen Varsomhed. Jeg tror, at hvis man strammer den for højt, vil Udbyttet ikke komme til at svare til Beregningen, og for Spirituskattens Vedkommende ere jo sikkert alle klare over, at den ikke vil give det, som den var beregnet til.

Naar man nu ser paa disse Aars store Underskud, kan man ikke helt lukke Øjnene for, at vi i 1909 fik en ny Forsvarsordning, og at de Udgifter, som den medfører, selvfølgelig i disse Aar og de nærmeste Aar derefter ville gøre deres Indfyldelse paa den finansielle Balance gældende, dog ikke egentlig paa den aarlige Forhøjelse af Udgiften. Dertil gennemførte vi jo nemlig samtidig med Loven en særlig Skat, der udredes af et lille Procenttal af den bedre stillede Del af Befolkningen, og som kan ventes at ville mere end dække den aarlige Forhøjelse. Paa det foreliggende Finanslovsforslag er jo den aarlige Udgift til Militærvæsenet opført med ca. 2½ Mill. Kr. mere, end før vi fik de nye Love, og Forsvarsskatten vil antagelig i det paagældende Finansaar indgaa med mindst 3 Mill. Kr., saa der kan ikke være Tvivl om, at den vil mere end dække de aarlige Udgifter. Det, som i alle disse Aar vil komme til at tynde paa Budgettet, vil da være de ekstraordinære Udgifter. Det er klart, at naar man beslutter sig til i Løbet af en kort Aarrække at anvende godt 30 Mill. Kr. ekstraordinært og opfører det paa de aarlige Finanslove, maa det virke stærkt ind paa Balancen. Men det har jo aldeles ikke været Meningen, at disse ekstraordinære Militærudgifter til Anlæg og Anskaffelser af forskellig Art skulde tages af de aarlige Indtægter. Det har jo været Meningen at laane disse Penge sammen med, hvad man i øvrigt blev nødt til at laane for at lukke det Hul, som er kommet til Stede, og for at faa Orden i den hele Finansstyrelse. Det, som der altsaa kan være Tale om, at disse ekstraordinære Udgifter i Virkeligheden paabyrde de aarlige Finanslove, det aarlige Regnskab, med, er Renterne af disse Penge, men ogsaa disse ville for en Del kunne dækkes af Forsvarsskatten. Det var jo egentlig Meningen, at denne Skat

skulde være i Stand til ikke blot at dække de aarlige Forhøjelser, men ogsaa Renter og Afdrag vedrørende de ekstraordinære, men om det helt vil kunne lykkes, efter at det har vist sig, at Indkvarteringsvæsenet vil koste mere, end man den Gang beregnede, og efter at man ogsaa synes at have besluttet at beholde en Del af Musikken, som man den Gang strøg, vil Tiden vise, det kan først vise sig efterhaanden. Det vil ogsaa noget bero paa, hvordan Skatten vil stige; man gik, saa vidt jeg husker, ud fra, at den vilde stige med 80,000 Kr. om Aaret, og saa snart vi komme over disse Aar og faa de ekstraordinære Udgifter til Side, er det ikke usandsynligt, at Forsvarsskatten vil kunne dække det, den var bestemt til at dække. For saa vidt har Forsvarslovenes Gennemførelse ikke nogen virkelig Indfyldelse paa Budgettet, og hvis der ikke var andet i Vejen end dette, at vi have faaet en ny Forsvarsordning, og at den midlertidig tynger paa Budgettet, vilde der ikke være nogen som helst Grund til at se mørkt paa Forholdene. Nej, det, som gør, at Tilstanden er saa betænkelig, som den er, er, at Indtægterne i det hele ere blevne mindre eller stagnerende, medens Udgifterne paa de civile Ministerier ere i stadig og stærk Stigning.

Jeg har foretaget en Sammenligning imellem Finansloven for Finansaaret 1907—08, det sidste Aar, i hvilket der har været Overskud paa Statsregnskabet, og det foreliggende Finanslovsforslag for 1911—12. Det viser sig da, naar jeg regner med de virkelige Indtægter, det vil sige Indtægterne paa Finanslovens Paragraffer 2—8, — idet jeg ligesom det ærede Medlem ikke regner de jo noget problematiske Indtægter, som fremkomme ved Forbrug af Formue og Stiftelse af Gæld med —, og naar jeg saa fraregner Forsvarsskatten, som altsaa har sin særlige Opgave, at Indtægterne paa Finansloven for 1907—08 og Finanslovsforslaget for 1911—12 paa det nærmeste ere de samme. For 1907—08 vare de 86,1 Mill. Kr., og paa Finanslovsforslaget 1911—12 ere de 86 Mill. Kr., altsaa væsentlig de samme. Men ser man saa paa de civile Udgifter, ganske bortset fra de militære, viser det sig, at medens